Debreczen 1866. Márczius 25. 12. szám, ötödik évfolyam.

Megjelen **minden vasárnap.** Előfizetési ára egy évre 6 frt, fél évre 3 frt, három hóra 1 frt. 80 kr. **Szerkesztő és kiadóhivatal** a piaczuczai **Czunak-ház ban.** Hirdetési díj: Négybasábos petit sorért egyszeri hirdetésnél 5 kr, háromszorinál 4 kr, többszörinél vagy nagy terjedelmü hirdetésnél árlevszámitás.

HORTOBÁGY.

KÖZHASZNU ÉS MULATTATÓ TARTALMU HETILAP,
egyszersmind a debreczeni szinügyegylet, gazdasági egyesület, zenede- és dalárdaegylet, kertészeti egylet, takarékpénztár és több helybeli társulat közlönye.

Egyes szám ára 10 kr. Lapunk számára külföldi hirdetményeket elfogad: **Debreczen:** Brauner J. G. Wachter könyvkereskedése. Öppelik A. Hassenstein és Vogler. **M. Frankfurtban:** Melien Ottó Jaeger könyvkereskedése. G. L. Daube és Társa. **Hamburghan:** Hassenstein és Vogler, Daube G. L. és Társa. **Párisban:** Havas ügynöksége. **Berlinben:** Goldberger A. T.

Előfizetési felhivás
a
„HORTOBÁGY“
april—juniusi folyamára.

Előfizetési ár:

Egész évre	6 frt	— kr.
Fél évre	3 „	— „
Negyed évre	1 „	50 „

A „HORTOBÁGY“ kiadóhivatal.

Fölhivás, az Aradon 1866. év aug. 12-kén tartandó országos dalárünnepély tárgyában.*)

Az 1865. év aug. 21-én Pesten tartott országos dalárközgyülésen elhatároztatván, hogy az 1866. évi országos dalárünnepély Aradon tartassék meg, az aradi dalegylet 1865. december 8-án tartott közgyülésén ezen határozatot — mint ohajával megegyezőt, — örömmel fogadta s maga részéről is határozatilag kimondta, hogy az orsz. dalárünnepélyt 1866. augusztus havában megtartani s rendezni akarja és ezen czélra kebeléből a rendezői nagybizottmányt is azonnal megalkotta.

Ezen rendező bizottmány, a nagyméltóságu magyar kir. helytartótanács és Arad város helyhatósági engedélyeinek kinyerése, ugy a vaspályák és gőzhajók utazási árainak leszállitása, valamint a vendégek elszállásolása tekintetében a szükséges előleges intézkedéseket már megtette, egyszersmind az aradi zenedével egyesülvén, elhatározta, hogy a zenede $^1/_3$-ad százados fenállásának emlékünnepe a dalárünnepélylyel közösen tartassék meg és az ünnepélyek sorába fölvette a dalegylet uj zászlójának fölszentelését, szóval: a bizottmány mindent megtett és erejéhez, tehetségéhez képest meg is teend, hogy egyrészről az ünnepély külső fényét s érdekét emelje, másrészről pedig a művészi igények s tekinteteknek is elégtétessék.

Az ünnepély megtartásának határideje f. é. aug. 12-ke s következő napjaira tüzetett ki, ugyanekkor fogván az orsz. dalárközgyülés is összeülni, melyen a pesti közgyülésből kiküldött bizottságnak a magyarországi daláregyesület szervezésére vonatkozó javaslata s az elkészült egyesületi alapszabályok fognak tárgyaltatni s egyszersmind az orsz. daláregyesület megalakittatni.

Alólirott bizottmány, midőn megbizásában eljárva, erről az összes t. cz. hazai művészeket, dal- és zeneegyleteket értesiteni és egyuttal különösen a magyar korona országaiban létező összes dalegyleteket az ezen országos ünnepélyben való részvétre s a dalárelőadásban való közreműködésre egész bizalommal, tisztelettel fölkérni kedves kötelességének ismerné: teszi ezt azon biztató reményben, hogy ebeli meghivását mentül számosabb működő-tagja által fogja viszonozni.

Tisztelettel kéretnek a t. cz. meghivott művész urak, zene- s dalegyleteik, megjelenésük felől alólirt bizottmányt f. é. april hó 15-éig következő czim alatt „Jankó József, dalegyleti titkárnak Aradon, koszoru-uteza 1-ső sz. a.“ értesiteni, különösen kéretnek pedig a t. cz. dalegyletek, hogy még a következő pontokra is felelni sziveskedjenek:

1. Minő alakban ohajt a t. cz. dalegylet résztvenni az országos dalárünnepélyen, mint működő vagy pedig csak mint magát képviseltető testület, vagy átalán meg fog-e azon jelenni?

2. Ha mint működő testület kiván résztvenni, összesen és minden egyes hangból hány tag fog megjelenni s ez esetben mennyit ohajt a közös előadásra kitüzendő énekdarabok szóllam-példányaiból magának megküldetni s hogy az egyes dalelőadásokban is résztveend-e?

Az öszdarabok haladéktalanul fognak május hó közepéig szétküldetni, ugy az ünnepélyre vonatkozó további intézkedéseket sem fog késni a rend. bizottmány a lapok s szükség esetén levelezés utján is köztudomásra juttatni.

Midőn az aradi dalegylet és rendező bizottmánya ezen országos dalárünnepély megtartására vállalkozott a honi művészet emelése érdekében: nem kételkedett afelől, miszerint törekvése a haza minden részében a legmelegebb részvéttel és pártolással fog találkozni.

Hazafiui tisztelettel vagyunk
Aradon 1866. február 27-én.

Az aradi dalegylet,
egyszersmind az ünnepélyt rendező bizottmány nevében

Atzél Péter, elnök. Jankó József, titoknok.

*) Azon t. cz. zene- és dalegyletek, melyek a tavali dalárszekkönyvbe fölvétve nincsenek, vagy csak legujabban kelettek s ennélfogva külön meg nem hivathattak, sziveskedjenek ezen lapilag közlött felszólitást meghivásnak elfogadni s annak értelmében jelentkezni.

A rend. bizott.

Bukurest 1866, márcz 12-én.

T. szerkesztő úr!

Miután isten szerencsésen haza vezérelt kedveseim körébe Erdély és Magyarhonban tett körutamból, igéretem szerint tudósitani fogom becses lapja olvasóit Moldva-Oláhország szellemi előhaladásáról. Anélkül tehát, hogy nagy feneket kerekitenék a dolognak, hozzálátok igéretem teljesitéséhez.

Midőn Kuza herczeget mult hó 23-án hajnalban a hazafiakkal kezet fogott katona-vezérek a herczegi lakból lesétáltatták, a legalsó lépcsőn álló vadász-őr bátorságot vett igy szólni az ex-fejedelemhez: „Szerencsés jó utat fenség, hát hová mégysz?!“ „Barátom a szerencse kereke forog. Isten veled.“ Pár nap mulva pedig midőn a Prédahegytetőn Lisérőitől elbucsuzott, igy szólott hozzájok: „Azt a szenyfoltot, melyet az én elárultatásom által a román-katonaság becsületén ejtettetek, csak ugy fogjátok lemosni, ha az idegen invasiók ellen, bármerről is jöjjön az. hazátok földjét utósó csepp-vérig oltalmazni fogjátok.“ Nagy szavak s aligha nem leend még ez évben alkalma a roman-katonaságnak megmutatni a világ előtt, hogy kész meghalni a hazáért s nem gyávaságból szegte meg Kuza iránti esküjét. De maradjunk most Kuzának előbbi mondása mellett: a világ fordul mint a kerék.“Ióta elmenetett innen, itt a világ csakugyan nagyot fordult. Kegyenczei, kik eddig felülálltak, ma a Dealusz pirí börtönében várják a nemsokára kimondandó itéletet. Kik ezelőtt pár héttel háromszáz pár válogatott fehérneművel kérkedtek, ma a börtön locziu nézegetik elszenyesült ingeiket. Azonban forog a világ, ennél jobbra is: az a derék katona ezredes, kit most két éve hadiörvényszékileg elitéltek, mert a törvénytelen adó behajtása ellen erélyesen tiltakozott, ma már rangjába s ezredéhez visszahocsátva feledi két évi szenvedéseit. Azok kiket mult év aug. havában lóhoz kötve hurczoltak a kaszárnyákba, ma szintén ezt mondják: fordul a világ. De legjobban érzik a világi dolgok forgandóságát a lapszerkesztők és lapkiadók. Kuza uralkodásának füleg két utósó évében, tünkre ment volt itt minden hirlapirodalom, minden szabadabb eszmeforgalom. A derék Romanul nevű politikai szépirodalmi és gazdászati napilap, mely kilencz éven keresztül lobogtatta a felvilágosodás zászlóját, azon ürügy alatt, mert iránya erkölcstelen, elnyomatott. Az egészben legszomoritóbb az volt, hogy oly miniszter-elnök alatt történt a confiscatio, aki Moldvában harmincz évig volt zászlótartója a liberalis pártnak. E sors érte a „Vasárnapi Romanult“ a legdemocraticusb lapot, mit valaha olvastam. Hasztalan próbálta meg Rosetti a mostani cultus ügyén „Constiinta romana“ név alatt feltámasztani e két jeles lapot, nehány szám után ennek is vége lett. E sors érte Santinellát, a Bucsumult és több mást, annyira, hogy utójára előfizetni sem mertünk a lapokra. Egyedül a Reforma állta ki, köpenyforgatásával a nehéz napokat. A Bucsumul is forditott egyet s mint Trompeta kárpátulor hü trombitása lett akármelyik miniszteriumnak. Ma nagyot fordult a világ, ezt bátran elmondhatjuk. A Romanul ismét kezébe vette a közvélemény gyeplőjét s mintegy központja lett a mérsékelt szabadelvüeknek. A baloldalt egy uj lap a Desbaterile képviseli, mely hetenkint háromszor jelen meg. A Trombita és Reforma amint veszszük, ha kell jobb szárnyra, ha kell balra rugtathatjuk. A nevelés ügyét Mumasi lopilulu azaz „Anya és gyermeke,“ a vigságot Sárszáila „Manó,“ a törvényt Tribunalul czimü lapok képviselik. Az egyháznak is volt közelebb egy Amicul — barát, czimü lappa, de Kuzával ez is eltünt s igy az egyházi mozgalmakra ismét előáll a régi sötétség, hacsak valamely uj proféta nem támad. Mai lapjaink tehát: 1. Romanulu hetilap, a Pesti Napló alakjában. 2. Desbaterile, hetenkint háromszor. 3. Santinella kétszer. 4. Trompeta kétszer. 5. Reforma kétszer. 6. Tribunalulu egyszer. 7. Muma si Cupilulu egyszer. 8. Sárszáila egyszer, igen gyarló képekkel. Mindezek Bukurestben jelennek meg s irányukról ezután részletesebben szólandok. Remélhető, hogy vidéki lapok is fognak megindulni Krajovában, Jaszszyban és Braiban, miután a sajtó-ordonancz eltöröltetett. Tehát a viszont találkozásig! Isten velünk.

Koos Ferencz.

Országgyülés.

Pest 1866, márcz. 21.

(R. J.) Az alsóháznak márcz. 15-én tartott ülése, tárgyhiány miatt csak igen rövid ideig tartott. Elnök Szentiványi K. jelenti, hogy több erdélyi követ megbizólevelét beadta. Décsei Lászlónak, 1861. évi vizsgálati költségeinek kifizetését ohajtó kérvénye, a kérvény-bizottmányhoz tétetik át, valamint még másrendbeli kérvények is. — A honi különajku nemzetiségek ügyei elintézését illetőleg inditványoztatik: alakittassék egy 30 tagu bizottmány, mely a honi különajku nemzetiségek érdekei biztositására javaslatot készitsen. Ez inditvány kinyomattatni és legközelebb tárgyaltatni fog. — A márcz. 17-ki ülésben több erdélyi követ megbizólevelének vétele után, Zichy Antal, a vizsgáló-bizottmány elnökének jelenti, miszerint Torma K. Nagy K. és Gelei J. véglegesen, más erdélyi követek pedig csak föltételesen igazoltattak. Deák Ferencz inditványára határozat hozatik, miszerint a horvát felirat a felső házzal is közöltessék s ha ez a szokásos arányban megválasztotta illetőségét, a képviselőház is megválasztandja a maga $^6/_8$ részét, azaz 8 tagot. A tanácskozó küldöttség fő kiindulási pontokul Magyarország területi épségének megőrzését és a sanctio pragmaticát vecndi. — Ugyancsak Deák Ferencz inditványa, hogy: nevezttessék ki egy bizottmány, mely véleményt adjon a háznak, a különböző, a nemzetiségi kérdéseket megvitató bizottmányok megválasztását illetőleg; — egyhangulag elfogadtatott.

Az alsóház márcz. 19-ki ülése. Ha a márcz. 14-ki országgyülést — melyen a válaszfölirat felolvasatatott — a legérdekesb gyülések egyikének neveztük, ugy a mai gyülésnek — hacsak az ismétlés hibájába nem akarunk esni — nem tudunk nevet adni. Ha tekintetbe veszszük, hogy e gyülésen a követek nagyobb számmal voltak jelen, mint az emlitetten, továbbá, hogy a karzatok a közönséget alig birták elfogadni: akkor e gyülést a már-

TÁRCZA.

Mi vagy már?!

Mi vagy már oh én életem?!
Csak emésztő kín, gyötrelem.
Kit ugy szerettem, a leány
Kéjjel nyugszik a más karján.

Fölöttem függ egy tört hárfa
Hurjait a szél megrázza,
Túlvilági hangon zeneg,
Általhatja ben lelkemet.

Emlékembe visszajönek
Örömei mult időknek;
Midőn felgyult hő szerelmünk,
— Kéje hogy ily hamar eltünt.

A hárfa zeng és felkelnek
Szümben a lázas érzelmek,
Ajkam panasz-szókra fakad,
— Zug a hárfa vad hangokat.

Álom, való, emlék, remény,
Átok, panasz, bus érzemény,
Ábránd, kéj, öröm, csodásan
Szól a hárfa bův-hangjában.

Suhog a szél lassu szárnya,
Titkos hangon szól a hárfa;
Egyre zengi, hogy életem:
Csak emésztő kín, gyötrelem.

Mezey Albert.

A sors szeszélye.

— *Beszély.* —

(Folytatás.)

Emma, édes álmaiból fölébredve, szemei a kelő nap sugaraival találkoztak.

Társas illem szabályai ellen vétenének azon férfiak, kik ilyenkor látogatást akarnának tenni Emmánál; azonban beszélyiró előtt ez akadályul nem szolgálván, bátran hat be azon szentélybe, mely a szerelmes Anti földi üdvét rejté, sőt még szabadságot vesz beszélyiró arra is, hogy olvasóit magával vivén egy gyönyörü — a művész ecsetjére méltó képet tárjon föl. Ott fekszik nehány pillanatig még, s finom takarója alól kezd kibontakozni. — Látjátok hófehér vállait, gömbölyü telt karjait s a kecs istene emelte rózsahalmokat, melyeket most a forró érzelem édes árja hoza hullámzásba. Ellenállhatlanul vonzó istenmőt vélsz közeledben, kinek tekintete, örök s kiolthatlan lángra gyujtja szivedet.

Boszankodnak olvasóim, ha e kedves látmánynál tovább időzni nem engedem; de hiába! beszélyiró előtt is megszabvák a határok, melyeken tul nem léphet. Emma öltözködni akar — s tovább a szentélyben nem maradhatunk. Lépjünk a virágoktól illatos kertbe, hol nehány percz mulva a szép leány is üde léget szivandó megjelenend.

Anti már sejti ezt valószinüleg; mert türelmetlenül jár föl s alá a kert ösvényein... Most derülni kezd arcza..... Emma könnyed léptekkel jó kedvencz virágai megszemlélésére. Nyájasan üdvözlik egymást s együtt lépdelnek az illatos rózsák közt; hasonló érzésektől áradoz keblük, melyeknek szabad folyást először is Anti enged, midőn álmait a hölgynek elbeszéli. Természetesen ez álomba Emma szép alakja is be van szöve, még pedig a legkedvezőbb szinben. Elmondja az ifju, hogy álmában már birta azon lényt, kiért hő szive dobog s azon ohaját fejezi ki: vajha ez álom mielőbb teljesülne.

— Te folgyujtád bennem — szólt az ifju — azon tárgyat, mely a szerelem lángja, mely az életet élettő teszi s melynek boldogitó heve szinte feledteti a halandóval a mennyi kincsét.

Az ifju szerelme, vallomásban tört ki:

— Szeretlek kedves Emma, szivem és lelkem legtisztább érzetével; szeretlek, mint napsugárt a virág. Ah! nyujts reményt, mondd, hogy viszontszeretsz. Kölcsönös szerelmünk, boldogságunk koszoruját kötendi meg.

— Igen kedves Antim, szeretlek; miért is tagadnám azon gyöngéd érzelmet, melyet tekintetem anélkül is elárulna. E szív csak érted él, mig csak dobog. — Ezzel hirtelen lehajtott s egy rózsát szakasztva, lángoló arczczal s fátyolozott tekintettel nyujtá azt át szivo ifjának:

— Fogadd e virágot, mint szerelmem jelvényét. E kis virág elhervad ugyan, de az érzelem, mely most keblemet éltetí, nem hal ki végleheletemig.

A két egyetértő szív tulboldog volt. Mit rég sejtének, hogy egymást szeretik, szavakkal is megerősiték.

* * *

Legnagyobb érdekü volt a nap eleményei közül azon estély, mely Cserei éknél vala rendezendő. Darvasi Laczi sem volt idegen — áldott vig természeténél fogva — a táncevigalmaktól, s örömmel fogadta a meghivást.

A kedélyes társaság összegyült s az eleven fiatalság vidám hangulatot gerjeszte.

Mig Emma és Anti vidámban lejtének együtt, azon édes hitben, hogy az életet is oly édesen és gondtalanul táncolják át: Darvasi Laczi is alkalmat vett, hogy szive szépével, a szende Marikával pár szót válthasson; nem fukarkodván szavakban és tekintetekben, melyek a szív érzelmét kifejezni gyujtják.

Mariska szive szintén nem maradt érintetlenül. Az ifju Darvasi irdnt azon érzelem kezde keblében fejlődezni, mit a föld fia közönségesen szerelemnek nevez.

A francia-négyes kezdetét vette. Darvasi ez időt vélte legkedvezőbbnek Mariska szivének ostrom alá vételére. A zene-

Tiszántúli Református Egyházkerület Nagykönyvtára Jelzet: G485; Z6061

czius 14-én tartottnál fontosabb és érdekesebbnek nevezhetjük. Oka ennek az volt, hogy e gyülésen a legmagasabb kir. leiratra adandó válasz-javaslat került tárgyalásra.

Tóth V. jegyző, fölolvasván a válaszfeliratot, ezt az egész ház — néhány tag kivételével — elfogadja. Daczára ennek az elnök a szólni kivánóknak meghagyja a szólási jogot. Erre Bartal György kezdi meg gyakori ellenmondás és roszalás által félbeszakgatott beszédét. Bartal a kir. leiratban két föhiányt lát: 1-ször azt, hogy az mindig csak a tagadás terén mozog, 2-szor hogy az 1848-iki törvények tettleges helyreállitása, azok minden czikkének szorgos átvizsgálásától tétetik függővé. Ő a 1848-iki törvényeket rögtönzöttnek ugyan, de mindazonáltal megtartandóknak tartja mindaddig, mig ki nem javittatnak, vagy ujak nem hozatnak. A ministeriumot és a municipiumok visszállitását a bizodalom biztosságával össze nem ütközönek mondja, de azt véli, hogy a 48-iki törvények ide vonatkozó czikkei idomittassanak át előbb, mint azoknak életbeléptetése 6 felségétől követeltetnék.

Bartal bevégezvén beszédét, a ház ujra fölállva kijelenti, hogy a fölíratot minden változtatás nélkül elfogadja. Szavazásra kerülvén a dolog, eredmény az lett, hogy a fölírati javaslat elfogadottnak nyilvánittatott.

A márczius 20-iki ülésben, a gr. Bethlen S. választása ellen beérkezett kérelmezvény, a kérvény-bizottmányhoz tétetik át. — Hrabovszky Zs. félegyházi követnek lemondása elfogadtatik. Deák F. inditványozza: a fölirati javaslat küldessék el a felsőházhoz, de necsak a képviselőház, hanem az egész haza nevében, ezen szavak kiséretében: a képviselőház a kir. leiratban megtagadott kérelmeket ismételni kényszerittetik; ezt tette a mellékelt feliratban és örömmel venné, ha azt a förendekkel együtt terjeszthetné Ő Felsége elébe. Ez inditvány elfogadtatik.

Deák F. leteszi a ház asztalára azon irásba foglalt inditványát: választassék egy bizottmány, mely javaslatot hozzon afelől, mily rendben tárgyaltassanak a fenforgó ügyek és kérdések; minden ügy megvitatására hány tagu bozottmány választassék? stb. Ez inditvány holnap fog tárgyaltatni. — A felirati javaslat, Deák F. inditványára átvitetik a förendekhez.

A förendek márcz. 20. tartott ülésén csaknem nagyobb számmal voltak jelen a képviselők, mint maguk a felsőház tagjai. Elnök felolvassa a képviselőháztól megérkezett horvát feliratot. A tanácskozási bizottmányba választandó 4 felsőházi tag választását illetőleg holnap fog határozat hozatni. — A magyar testőrkapitány meg nem hivását illetőleg Cziráky János gróf szólal fel, azt mondván, hogy az igazolási-bizottmány csak oly hivatalokra tehet megjegyzéseket, melyek be vannak töltve, a testőr-kapitányi hivatal pedig nem czek közé tartozik. Hasonló szellemben nyilatkozik b. Venkheim B. is.

A megjelent távozási engedélyt kért és sem meg nem jelent, sem engedélyt nem kért tagok neveinek, valamint a ház költségvetésének felolvasása után a gyülés feloszlott.

Egy agg színész naplójából.

— Közli: Sz. J. —

1815-benláttam először mint deák-gyermek theatrumot, először láttam actorokat actrixokat, (akkor ugy hivták őket; közönségesen pedig komédiásoknak); most is előttem képük. Hogy bámultuk, ha őket az utczán találtuk. Minö pietással kisértük, és minö hatást eszközölt bennem az első darab látása: a következés megmutatta, mert atyám akarata ellen, családom átka kiséretében 1821-ben már a szinpadra léptem.

Az első előadás melyet láttam, Dugoniesnak „Báthori Máriá"-ja, volt előadva Vándza igazgatása alatti társaság által, melynek tagjai: Székely és neje, Kilényi, Kemény, Nagy Pista, Udvarhelyi és neje, Kiss, Váradi, Köszeghi Lojzi, Bajuszi, Sáska és leánya Borbála, később Ujfalusiné most Erdélyiné, Nép Mária (comica). — Hogy leszem apámat a szinház előtt! hogy könyörögtem, csakhogy be vigyen magával egy párszor, amit később szememre is lobbantott, — e szavakban: „Ha tudtam volna, hogy komédiás leszesz, nyakadat tekertem volna inkább ki, mintsemhogy megmutattam volna a theatrumot!" — (Szegény öreg becsületes apa! hátha a következést látnád, hogy 50 évi törődés, kinlódás után mi a jutalma fiadnak?).

Mi voltunk a szó teljes értelmében a „haza napszámosai, az uttörők, nem pedig azok, kik a jelenben magokat azoknak nevezegetik. — Megvetve a nagy közönségtől, csak egy kis töredék által pártolt párlaktat vándoroltunk. Akarjátok-e tudni ti jelenkor hősei, ti elbizakodott mostani urfi-szinészek, hogy mily nehézségekkel küzdöttünk s mégsem csüggedtünk? Ti kik az iskolai port le sem ráztátok: fel léptek; a szükség gyéren nyom, s az sem nagyon; ha pár évet a szinpadon mozogtok, a mostani exaltált kor megtapsol, ki virágbokrétáz, sőt megkoszoruz, már azt hiszitek: szinészek, de nagyok vagytok! Nem ismerve az uttörést, elbizakodva, nem bir veletek igazgató, nem közönség. Már szégyeltek alárendelt szerepben közreműködni, sőt ezáltal az előadást gátoljátok! Pedig én mint agg szinész mondom, — bár más modorban vannak az előadósok, más szellemi darabok vannak napi renden, a franczia modoru bohózatos előadások a drámát leszoritgatták, de higyjétek, nem tartósan. Meg jön az ideje. Én mint veterán, ugyanattól a fiatal hetyke, magát már művésznek képzelő szinészkétől azt követelném a művészet és a szinpadoni otthonosság tekintetéből: adja elő és mondja el e három bejelentő szót mint szolga: „Bivaj fi uram kiván udvarolni!" kellöleg mint tapasztalt művésznek tudni kell! — nem tudja hiba nélkül, kellöleg elmondani! — Azt hiszitek, pár év elég a művészet othonosságát birni, ha egy keveset mozogtok, egyet rendetlenül orditok: megtapsol a galleria s már művész vagy? Pedig hát nyolcz évi szorgalmas tanulmányozás, a természettől adatott nyolcz évi szorgalmas tanulmányozás, a természettől adatott csinos testalkat, kitartó törekvés, tapasztalás vihet fel a művészet oltára zsámolyához, s még ugy azután az oltár elé! — De tinektek e sorok hiába mondják a valót, mert ti a mostani kor elbizakodott legényei vagytok, — könnyen juttok szerephez; a sok elszaporodott kontár-igazgató elkényeztet, ki szükségből, ki más érdekből emelgetve; egynél is, másnál is ragad valami rátok. A fiatalt hamar el ragadja a ló, s innen van, hogy képzelődéstekben tévedésbe jöttök, mert nem az uton haladtok az oltár felé uttörőleg, hanem hol futva, s mire odaérnétek, elfuladtok, kidöltök s akkor látjátok, hogy azok, akik gondolkozva biztosan lépdegéltek, teljes erőben hátrahagytak titeket, s ti elmaradtatok; de ekkor már késő is reátok nézve a haladás, mert megszokva a könnyebbet, nehezen esik a dolog, nehezebb végét fogni; — ekkor előáll intrica acheronta movebo; követ-fút megmozgattok; pártokat szereztek érdekből, a művészet megesalatik, csakhogy győzzetek s még finom ujjacskákat is engedtek, hogy nyomja a billentyűt; — ezt ti mind művészetnek tartjátok, csakhogy valamennyire mondhassátok: „győztünk!" Könnyen jutottatok mindenhez: nem küzdtetek csak futottatok; nem ismeritek a nyomort, melylyel mi a keletkezéskor szenvedtünk türelemmel, hogy nektek templomot alkossunk, menhelyet, remélve, hogy mi is alatta nyughatunk. Azt kérlezték közelebb is némely szinészkék, hogy hát mit szenvedtünk mi öregek? hát ők nem kinlódnak? és a nyomor nem kergeti őket egyik igazgatótól a másikhoz? Fájdalom! kergeti! De mi kergeti? a viszketegség, a tulfeszitett képzelődés és elbizakodottság! Ezelőtt hallatlan volt, hogy a tag egykét év előtt elhagyja a társaságot; küzdött egy helyen, tanult és haladt; sőt tudok tagokat, kik ugyanegy igazgatónál kezdették pályájukat, 15 évet együtttöltöttek; tanult, küzdött és végre jó szinész lett mind; — ilyen a talán most is élő Szöke. — Igaz! nem volt annyi társulat szegény hazánkban, de több volt a jó társulat. — Voltak nagyobb társulatok, mint volt a Székes-Fehérmegye és Kolozsvár által — s Nagy-váradon docor Sándorfly által pártolt debreczen-váradi társulat; — a többi, nyolcz vagy kevesebb és több tagból állott. — Ezek egyikében kezdettem magam is pályámat Czegléden 1821. évszept. hó 27-én. Kilenczen voltunk összesen; 7 actor és 2 actrix. — El kell mondanom intermezzoban egy esetet, hadd ismerjék meg egy kis töredékben a mostani elkényeztetett nagy szinészek, mikint éldegéltünk? kezdetben, hogy utaztunk sokszor? hogyan palástoltuk nyomorunkat? — Történt, hogy a Kis-Kunságban Kun-Szent-Miklós városban tartánk előadásainkat, szám szerint kilenczen. A kereset csekély volt, mert akkor mint emlitém a nagy tömeg csepűrágóknak tartott s a csak kevés pártolás kevés jövedelmet adott. — A primadonna volt rendesen a coqua; hétfőn papiskáshus, kedden turósgaluska, szerdán juhusoskása, csütörtökön disznófej tormával, pénteken turósgaluska, szombaton turósgaluska, vasárnap ritkán pecsenye. — Ez rendesen a napi jövedelemből telt ki, azontul ami fennmaradt: osztalék szerint. — Akkor divatban volt s nem ritkán, hogy az egész társulatot meghivták ebédre vagy vacsorára. — Ilyenkor ünnepünk volt, — mert mem tudom: a mostani elkényeztetett gyomru szinészek éheztek-e annyira mint mi akkor, de mondhatom mindnyájunknak még a donnáknak is nagy étvágya volt; az is lehet oka, mert gyakran megtörtént, hogy három nap is elmult, mig a puszta száraz kenyérből sem volt elegendő. Patriarchalis nemádi életet éltünk, megosztoztunk jóban-roszban, szállásunk késő télig a szinpadon volt, csak két-három egyén az öregebbek és a donnák voltak elszállásolva; ugyunk, fekvőhelyünk ahogy határoztuk s vagy szoba- vagy erdő-cortinát ereszettünk le; ha volt, rokkunk volt alattunk s takarónk is; egészségesek, vigak voltunk, s összetartók; megtörtént, mint emlitém, hogy a csekély jövedelmek miatt nem volt az egész társulatnak annyi pénze, hogy egy szekeret fogadhassunk (ez ugyan csak egyszer történt, de megtörtént), különben máskor is a fiatalokra nem igen számítottak, hol és hogy ünek, többnyire gyalog utaztunk. Három mérföld volt a kis város, hová néhány compossessor meghivott; összebeszéltünk, hogy gyalog utaznak; a ruhatár magunkon volt, mert ma a rokk magyarosan ki volt egy kevés paszamánttal czifrázva, holnap után már németesen fel volt flindzerlizve, igy az a legkevesebb volt. Boldog volt, akinek egy trikot-nadrágja, pár sárga topánkája vagy czizmája volt, egy czélis paróka is ritka volt, csak bajusz, szakáll, de mégis ki tudtuk magunkat maszkirozni. Az előadás délutánján mind varrtuk s készitettük öltözékünket az előadáshoz kellőleg a szinpadon; kitelt magunkból: decorator, lámpás-készitő és gyujtogató, sugó, pénztárnok, jegyszedő. — Elhatároztuk tehát mint mondám hogy gyalog megyünk, a nehezét, mi két cortinából és culissából, s bibliótékát, mi összesen vagy 20 darabból állott, a cassaládát bilétekkel s csengettyűvel megterhelve a fiatalok vitték, sőt a nők csekély ágynemüjét is, mi igen kevésből állott. A nők pedig öltözékeiket czepelék, az öregebb szinészek szintén amit lehetett, mert igen nagy tekintettel viseltettünk iránttok; az ő szavuk parancs volt előttünk. Kiindultunk a városból hajnalban; vigan utaztunk. Egy fiatal czimborám kapott jólelkü gazdasszonyától egy fél sonkát, fél kenyeret s azon utazott a karaván a homok-buczkák közt, vigan ugrándozva, nevetve.

Mindenki elbeszélte az elhagyott városban három hét alatt történt eseményeit. A jobb jövőnek reményében haladtunk; végre közeledve a kis városka felé, megállott az egész társaság s tanácskoztunk, hogy hát mégis igy bemenni gyalog, megterhelve, feltünő s mit kellessen tenni? (mert megjegyzendő, hogy kikerültünk távolra minden jövő-menő szekeret és állatot, nehogy megismerjenek), végre az öregek elhatározták, hogy két egyén követ gyanánt menjen be előre, keresse fel azon urakat, kik által felszólittattunk az eljövetelre, tudják ki, hol a szinhely s mondják, hogy mindjárt megérkeznek a szekerek s helyet készitsenek a szálába, hová majd éjjel szépen egymásután becsusszanunk s reggelre már ott találnak. — Ugy történt. Egyik követül engem ért a választás s szerencsére azon urakat estefelé csakugyan megtaláltuk a fogadóban, hol szintén a szála is már a fogadóstól számunkra ki volt véve, sőt egyik ur a szomszédban lakván, 20 szál deszkát is ajánlott a szinpad felállitására; magam pedig szemes lévén, az udvaron megpillantottam vagy 10 apró egyenlő üres hordót, (mert hát akkor azon társaságnál egy bankó forintért én vállaltam a szinpad-épitést) elkértem a fogadóstól, ki örömmel adta át azokat. Mindjárt kezdtem is azokat behordani. Másik társam, sötétedvén az idő, elment a társaság elibe. 9 órára az egész személyzet podgyászostól, a nagyteremben volt, az üres hordók közt; de már a 10 szál deszka is ott volt, melyekből egy rekeszt csináltunk a terem egyik szögletében, kortinával ellátva a nők számára és a podgyászoknak, azon esetre, ha reggel jókor valaki meglepne. Egy jó rakás szalmát az udvarból beteremtett a fiatalság, ágyatvetvén, fáradalmainkat éhen reggelig kipihenendők. Reggel hámult a fogadós, hogy mikor érkezett meg a trupp! A válasz az volt, hogy nagyon késön s annálfogva nem akartuk felkölteni, hogy szobát nyisson és ide huzódtunk, mig elszállásoljuk magunkat. — Azonban a nők, még délig megismerkedve a fogadósnak jó, beszédes kedves nejével, — ki különben élt-halt a szinészetért, a két nőnek szabad szállást ajánlott; a többi ugy is a szinpadon volt szállásolva s a teremben, hol nehány töltött pad is találtatott az öregebb szinészek számára. El voltunk tehát szállásolva s mire az urak előjöttek, már épitettük a szinpadot, mely estig kész is lön. Czédulát irtunk a másnapi előadásra, melynek czime volt: „A kronsteini harczjáték," mely előadással anyirra megnyertük a kisvárosi közönséget, hogy nem hat hanem 16 előadást adtunk. Szabad kosztunk volt elrendelve s szép kis jövedelmünk lett, melyet a közel vidéki falvakból is igen szaporitottak. Megelégedve távoztunk onnan és már akkor két szekeret fogadtunk Félegyházáig.

1824-ben a Székes-Fehérmegye által biztositott társaság tagjává lettem. 1825-ben az országgyülésre Pozsonyba rendelt a megye, hol működtünk Horváth és Komlósi a megye által felhatalmazott vezetők által. Jelesebb tagjai Komlósiné, Kántorné, Tóth István, Köszeghi Lajos, Nagy Pista, Szép Farkas a mostani Szathmári-Latzkötziné édes atyja, Megyeri; a mostani Lendvai-Latzkötziné, Diószeghi, Szentpéteri, Murányi, Divényi, Benke, Nagy James, Hivatal Anikó, Bartas többen. — Horváth nagy színész volt: apaszerepekre, most sem látok jobbat. Szentpéteri volt utódja s tőle tanult; — a krónika hallgat ily nagy emberről; sirját Kolozsvárt a feledés lepte meg. — 1826-ban megszakadt a társaság; egyrésze Szép Farkassal, Kántorné, Ujfalusiné Szöke Anday s többen, (kik közt magam is) Komáromban ütének fel sátorunkat, hol Szép Farkas meg is halt. — Szép nevezet alatt volt ismeretes, minthogy több Farkas is volt. Ez kitünő, deli szép ember volt; valamint Diószeghi kettő lévén, egyiket furulyás Diószeghinek hivták, de méltán is, mert oly művészfurulyást csak a mostan élő Doppler testvérekben lehet feltalálni. — Jeles tehetségü, szép deli emberek voltak azon korban a theatralisták. Elősorolom kiket ismertem a nők közül: Kocsiné, Kántorné, Székelyné, Komlósiné, Hivatal Anikó, az

---

hangja miatt nem hallhatjuk párbeszédüket, de ha látjuk az ifju párnak elégültségtől sugárzó tekintetét, amint oly édes mosolyval csüggnek egymáson: lehetlen, hogy következtetést ne vonjunk belőle és pedig azt, hogy itt két rokonszív találkozott.

Majd jött a válás órája, melynek nehézségét a jövőbeli kárpótlás reménye könnyité.

(Vége köv.)

Debreczeni szinház.

(Sz. T.) Márcz. 17. Először: „A párizsi szegények." Dráma 7 felv. Irták Bisebarre és Nus, forditotta Radnóthy Sámuel. Uj darab a régi iskolából. Meséje röviden a következőkben foglalható össze: Villebrun bankár, hogy fényt üzhessen s egyetlen leánya, elkényeztetett Alidája vágyait kielégithesse, családhoz folyamodik. Segéde Planterose, könnyelmü, jellemtelen ember szemére vett ugyan üzletének közelgő bukását, de azért ő is kész a fökönyv meghamisitására segédkezet nyujtani. Ily aljas nép közé téved a becsületes Bernier Pétor tengerész-kapitány, hogy keservesen szerzett 250,000 frankját családja számára biztos kezekbe tegye. A bankár nyugtát ád s örül, hogy a könnyen nyert összeggel megszökhetik, de Bernier, kit felvilágositanak Villebrun vagyoni állásáról, dühvel ront a bankárhoz, hogy nyugtáját visszaadván, letett pénzét átvegye. A bankár vonakodik kivánságát teljesiteni s Bernlernek a tulságos aggály és düh halálát okozzák; megüti a szél. Villebrun mosolyogva dugja vissza tárczáját s Planterose elteszi a nyugtát — jobb időkre. Később a bankár fényt üzve él Párisban. Leánya Alinda férjet hajhász, Planterose pedig a Szent-István-egyház küszöbe előtt kéreget. Jöltevője Antoinette, leánya azon Berniernek, ki nejét s gyermekeit szegénységben hagyva mult ki. Az insérge jutott családon jószivü gazdasszonya Regina sugít. Antoinette számára csak egy boldogság maradt fen, a — szerelem. De aki atyja vagyonától megfosztotta, az akarja megrabolni ettől is. A bankár leánya a szegény de becsületes Roquefeuille Jenőre vetette ki hálóját, csupán czime miatt. Planterose a koldus, kiben néha-néha felcsillannak a szunyadó becsületesség szikrái, felismervén jöltevőjében Antoinettében, a szerencsétlen Bernier leányát, a kezénél levő nyugta felhasználása által, segiteni akar szegénységén, de mielőtt ezt tehetné, az ármányos bankár elcsukatja. Börtönéből megszabadul ugyan, de a Bernier család oly nyomor áldozatává lesz, melyből az anya és leány kösön-gőz általi öngyilkosság segélyével akar menekülni. Planterose, kit az öngyilkosoktól csak egy rozzant fal választ el, elbódulva a kösöntől — élettelenül rogy le. A szerencsétlen anyát és gyermekét megmenti Andor, — hogy tovább kolduljanak. A párizsi községházban épen alamizsnáért könyörögve találkoznak a gazdag Villebrunnel és Alidával, kivel vagyoni érdekből Roquefeuille Jenő, ki előtt előbb, csakhogy rongált vagyoni állapotán segithessen — Antoinette szerelmét eltagadta) akar összekelni. E boszantó perczben Jenő visszalép s Antoinette-el, szive választottával kész a nyomort megosztani. A szerencse koczkája szintén fordul: a megholtnak hitt Planterose betoppan a nyugtával és a gaz Villebrun a sokáig bitorolt vagyont, Bernier Péter örökösének kénytelen átadni. Ez az unalmasságig hosszu dráma meséje, melyben az iró hiába igyekezett, vagy talán nem tudott a nyomor sötét képei felé a költészet ragyogó szövetéből finom lepelt boritani. Az előadás türhetőleg ment. Dózsa (Bernier Péter) végső jelenetében szépen szavalt. Tárdonyi (Villebrun) helyesen fogta fel szerepét s egyes momentumokat meglepőleg emelt ki. Foltényi (Planterose) átalában jól alakitott, de a könnyelmüség köntöse alatt rejtező gazságot határozottabb vonásokban is előtüntethette volna. Csabalné (Bernier asszony), Libera (Gisela Antoinette), Foltényiné (Regina), Mándoki (Andor), Együd (Jenő) kielégitőleg játszottak. Felemlithető még Szombati is, kisebb szerepében.

Márcz. 18. „A párizsi szegények."

Márcz. 19. „Ördög Robert." Dalmü 5 felv. Mikint előre is sejthető volt, a társulat jelenlegi ereje épen nem elegendő egy meyerbeeri dalmü szinrehozatalához. Nem emlitve a sirbolti jelenet gyarló kiállitását, elhallgatva a női kar fülsértő működését, melynek zürzavarán olykor-olykor egy páva-hang tört át — minden tulfeszitett követelés negédelése nélkül elmondhatjuk, hogy még a solo-szereplőkkel sem lehetünk megelégedve. A második felvonás hármasa oly chaos volt, melyet a nagy maestro, ha él, bizonyosan nem vall magának. A legszebb részek szintén minden muancirozás nélkül enyésztek el, mint a kintornás gépies hangszerén a „Norma" dallamai. Kivételt csak Marczelliné képez, ki magándalát zajos és többször megujuló taps kiséretében, igen szépen, meleg érzelemmel adta elő. Ily körülmények között jobb lesz Verdi és Rossini mellett maradni s kár Meyerbeer ünnepélyes uszályába kapaszkodni. Kevés közönség.

Márcz. 20. „Az első beteg." Vigjáték 1 felv. és „A pajkos diákok." Operette Soupétől. A vigjátékban Foltényi, Foltényiné, Izsó, kedvvel és sikerrel működtek. Hegedüs (Tusztáv) igyekezetet tanusitott, de szavalata még sokszor modoros, mozdulatai keresettek, állása feszes, Pifké Lina (Albertina) izléssel öltözött, szerepét azonban most sem tudta. Az operette jól ment; Együd, Kömives, Libera Gizela élénk játéka a közönség általános tetszésében részesült. Szépszámu közönség.

Márcz. 21. „Az erdő szépe." Dráma 5 felv. Irta Feuillet Oktáv, forditotta Feleki Miklós. Vontatott előadás, üres ház.

Márcz. 22. „Egy kis szivesség." Vigjáték 1 felv. Franczióból forditotta Árpay és „A matrózok." Zaltz operettéje. Mindkét darab türhetőleg ment, bár a vigjátékban szereplő tagok több könnyedséget is fejthettek volna ki. Általában a vigjátékokban több élénkséget és fesztelenséget ohajtanánk. Mit tennének hasonló előadás mellett szinészeink, ha nálunk is, mint a franczia szinpadokon egy este 3—4 darabot kellene előadni?!

Márcz. 24. „Operai egyveleg."

Tiszántúli Református Egyházkerület Nagykönyvtára Jelzet: G485; Z6061

első Paliné, Sáska Borbála, Udvarhelyiné. Ezek közül némelyek 1840-ig működtek; most élő csak Hivatal Anikó, Lendvai-Latzkóziné nyugdíjazott, és Sáska Borbála, mint Erdélyiné, kegyelem-nyugdíja van, a pesti szinház tagjaitól. Ez a jutalma 40 évi uttörésének. Jeles szép szinésznő volt. Férfiak közt Kőszeghi Lojzi, Szép Farkas, Diószeghi, Ujfalusi, Szökő, Tóth István, Bartha, Szentpéteri, fiatalok s szép tehetségü deli vig emberek voltak. — E társaság Ujfalusi vezetése alatt 1827-ben Gyöngyösön gyült egybe. Kántorné, Ujfalusiné és Abdainé a donnák; Ujfalusi, Pozsgai, Szökő, Czigány, Magyar, Szüts, Abdai, Rákóczi s magam is, működtünk dicsőséggel, osztalékra. — Emlékszem 2 kr. volt egy itcze bor; 5 garasért ebédet kaptunk amennyi kellett. Vigan voltunk, megelégedettek s szegtartók; szini surlódásokat, szereperigységet nem ismertünk; ez a métely leginkább 1830-tól kezdett életbe lépni az Abauj-megye által biztositott társaságnál, hol először (magam is tagja lévén) tapasztaltam a szinpadi intricát; azontul sebesen harapózott az minden társaságban, de leginkább tapasztalható volt 1840-tól a pesti nemzeti szinháznál a „hétfejű sárkány"-nak nevezett szinházi megbizottak közt; ezektől előzönlött az egész hazába; ma már mindenik elsőséget képzel a másik felett, irigykednek, gyalázzák egymást; boszuállók s ha saját önkényüket nem gyakorolhatják, képesek társaságot bontani; azért oly ritka most a szinész, ki egy vagy két évet egy társaságnál marad, mint a fehérholló. Összetartásról, barátságról szó sem lehet; ritka eset, hogy kettő együttartson. — Ez az ujkor, a francziakor szüleménye. — Amennyire emelkedett látszólagos becse a szinésznek, szinészetnek 1850-ig: annyival sülyedt alá később belbecse.

Debreczeni hirmondó.

❑ Az „István" gőzmalomtársulat f. évi márcz. 18-ki közgyülésében következők tárgyaltattak: 1.) Az 1865. szept. 10-iki közgyülés jegyzőkönyve felolvastatván, meghitelesitetett. 2.) A választmánynak, a fentebbi közgyülés óta történtekről szóló jelentése pontonkint olvastatván, annak egyes pontjaira következő határozatok hozattak: a.) A temető-rendezésre megajánlott 3000. frt. iránti rendelkezést az 1865. szept. 10-ki közgyülés ezen közgyülésre halasztván, miután a választmány az egyházi közgyülés által felszólittatott ezen összegnek részben legalább árkoltatásra leendő átadása iránt, 800 frtot a választmány — a közgyülés jóváhagyása reményében árkoltatásra megszavazott; a fennmaradt 2200 frtot azonban ezentulra is csak belrendezésre forditandónak rendelé. A választmány ezen eljárása helyeseltetett. b.) A volt pénztárnok kezelése alatt felfedezett pénztárhiányra nézve, a társulat teljesen kárpótolva levén, — ez tudomásul vétetett, mintszintén c.) pénztárnokul Tátray Kárpát felvétele. d.) Hogy mütani vezető Pekár Imre eddigi szerződésében foglalt kötelezettségén felül, a mult öszön készült uj kőpad felállitása s egyéb a malom telkén tett ujitások és átalakitások körül teljesitett ernyedetlen fáradozásaiért megjutalmaztatott s ezen jutalom a társulatnak 289 frt 60 krjába került; azonfelül, hogy tudomásul vétetett, egyszersmind a közgyülésben tett inditvány alapján, nevezett mütani vezetőnek jegyzőkönyvileg elismerés nyilvánittatni rendeltetett. e.) Szakértő választmányi tagok közbejöttével az uj épitkezések collaudatiója megtörténvén, ezen beruházások a társulatnak 24,000 frtot meghaladó kiadást okoztak, — ez tudomásul vétetett. f.) A külső felügyelői állomás megszüntetése a társulat érdekében szükségesnek mutatkozván, az a választmány által megszüntetett, s a külső felügyelői állomás, a mütani vezetői állománnyal egyesittetvén, az egyesitési állomásra Pekár Imre mütani vezető megválasztatása jelentetik be, megjegyeztetvén, hogy ezen állomás-egyesités által a társulat évenként 350 frtot gazdálkodik meg, — tudomásul vétetett. g.) Több ezen félévben történt jótékony s összesen 225 frtra menő adomány jóvá hagyatott. h.) A minden félév végén alapszabályileg rendelt termény-becsü megtétele tudomásul vétetett. — Valamint a malomnak, szerelményeinek és a magtárban, ugy a gyártás alatt levő termányeknek tűz elleni biztositásáról adott tudósitás is tudomásul vétetett. i.) A perek állásáról jelentetik, miszerint több oly per, mely a mult évben még rosznak volt mondható, időközben végrehajthatóvá vált. k.) Az 1865. 1-ső félévi igazgatói számadást felülvizsgált küldöttség, azt teljesen helybenhagyó jelentése örvendetes tudomásul vétetett. l.) Igazgató 1865. 2-od félévi számadása felülvizsgálására küldöttségi tagokul Szabó Bálint, Handtel Vilmos és Kacsó Ferencz részvényes urak neveztettek ki. m.) Az 1865. évi tiszta nyereségből minden egész részvény után 5 frt osztalék rendeltetett kiadatni. Az osztalékok kifizetése f. é. april 3-kán veszi kezdetét. n.) az 1864 évről a szabályszerű időben ki nem vett 40 frt osztalékból 10 frt az árvai inségeseknek 15 frt a mezőségieknek, 15 frt, a csallóközieknek rendeltetett adományoztatni. o.) A mütani vezetőtő Pekár Imre kimeritő és nagy gonddal összeállitott féléves jelentése a malom mütani állapotáról, valamint az uj kőpad-szerkezet 3 havi működéséről kellemes tudomásul vétetett. p.) Több részvényes tag inditványa, ellenőrködő bizottmány létegesitése iránt s a választmány ezt kisérő jelentése tárgyaltatván, — az inditvány elvettetett, miután az, sem czélszerűség, sem kivihetőség, sem szükségesség szempontjából nem ajánltathatott. — Végül a szavazati ivek felbontatván, czekkül kiderült, hogy társulati elnökül Komlóssy Imre, az alapszabályilag kilépni tartozott 4 választmányi tag u. m. Csanak József, Szabó Lajos, Berghofer István és Budaházy István urak ujolag általános szétöbbségével lőnek megválasztva. — Ármós Bálint és Szabó Bálint pedig, mint az elválasztottak után legtöbb szavazatot nyertek, pőttagokkint jegyzőkönyvbe avégett rendeltettek bejegyeztetni, hogy valamelyik választmányi tag kilépése esetében mint rendes választmányi tagok azonnal meghivattathassanak.

○ A debreczen-szigeti vasut ügyének előmozditása végett Nagykároly város, Szinyérváralja község és a máramarosi öt koronaváros az ország képviselő-házához szintén folyamodtak.

** Kedden délelőtt villámlás és mennydörgés közben jegeső hullott, mely azonban csak nehány perczig tarta s megint nyájasan mosolygott a nap. Másnap délelőtt ismét jegeső volt.

** Az utczai világitás a városnak a mult évben 14,128 frt 51 és ¼ krba került.

⊙ Baráthyné, de Rogó asszony sok müélvezetet igérő hangversenye ma délután lesz. Reméljük, hogy a közönség tömeges megjelenése által mutatandja ki érdekeltségét azon müvésznő irányában, kiről a legtekintélyesebb külföldi szaklapok is elismerőleg nyilatkoztak.

⊙ A kertészeti egylet vasut melletti kertjében még mindig kaphatók ótógalyak, nemesitett gyümölcs-ótványok, továbbá cserépbe ültetett rózsák és különféle virágok.

⊙ Gondy és Egey jónevű fényirdája ismét ujabb találmányu képekkel vonja magára figyelmünket. E müteremből, melynek tulajdonosai az általános pártolást, a photographia ujabb vivmányainak rögtöni megismertetése által igyekesznek megérdemelni, — utóbbi időkben igen szép (de szinezetű-aniliu képek kerülnek ki, melyeket a közönség pártoló figyelmébe ajánlani el nem mulaszthatunk.

** Reisman Mór a közelebbi napokban itt helyben, törvényesen bejegyzett czég alatt, termény-, bizományi- és szállitási üzletet nyitott.

† Csáthy Lajos helybeli könyvkereskedő, f. hó 19-kén hunyt el, négyévi folytonos betegeskedése után, életének 60-ik évében. A boldogult, nemcsak mint könyvárus, de mint több irodalmi mű kiadója is szerzett magának érdemeket. Béke hamvaira!

** A szinlapokon, városi szinházunk még mindig mint „debreczeni nemzeti szinház" szerepel. Egy izben már kifejtők, miért tökéletlen és szükségtelen e czim. Tökéletlen, mert nem a nemzet adakozásából, hanem városi közköltségen épült állandó szinházunk; szükségtelen pedig azért, mert nincs Debreczenben idegen ajkuaknak szinháza, mely miatt megkülönböztetésül a „nemzeti" melléknevet kellene használni.

* Hétfőn d. e. 11 órakor a váradutczai külvárosban tüz ütött ki. Az oltók erélyes buzgalmának tulajdonitható, hogy a nagy szél daczára, csak egy ház égett le.

** Tegnapelőtt két juhász az ondódi pusztán összeveszvén, az egyik kést rántott elő s azt ellenébe ütvén, ez legott összeragyott. A kés egészen a tüdőig hatott s kevés remény van a sérült életének kötve. A tettes elfogatott.

Meghaltak: Márcz. 16. Hatvanu. Kovács Péter 37 éves. Varga András l. Rozália 6 napos. Kórház. Szabó Sára 25 éves. Piaczu. Kovács László 24 éves. 17. Csapóu. Berna János l. Juliánna 2 ½ éves. Pilsu, Özv. Rácz Sándorné 45 éves. Czeglédu. Hajdu István l. Zsuzsánna 2 hetes. 18. Csapóu. Özv. Szücs Jánosné. Ungvári Péter l. Juliánna 1 ½ éves. Kórház. Szilágyi Bálint 50 éves. Vargau. Kovács István f. István 15 éves. 19. Vargau. Csáthy Lajos 60 éves. Budahási István f. Béla 4/365 éves. Szekeres Zsuzsánna 30 éves. Hizlalóban. Erdei Sándor f. Mihály 1 hetes. Pilsu. Kancza Sándor f. Jósef 2 hetes. Szél Balázs 34 éves. 20. Hatvanu. Ujlaki Jánosné 29 éves. Gorzsás József l. Juliánna ½ éves. Piaczu. Fekete Sándor l. Juliánna 2 ⅛ éves. 21. Pilsu. Juhász Pálné f. János 5 éves. Czeglédu. Kozma Sándor f. Sándor 2/12 éves. 22. Csapóu. Majtényi Mihály l. Erzsébet 15 éves.

Irodalom.

** A gróf Teleki-féle drámai pályázatra összesen 15 tragoedia pályázott, melyek közül „A nagyság átka" czimü, mint viszonylag legjobb nyerte meg a jutalmat. A mű jeligés levelkéje az akademiai nyelv- és széptudományi osztályának ülésében f. hó 19-én fölbontatván, Zichy Antal neve tünt ki.

** Az „Erdészeti és gazdászati lapok" ez évi III. füzete is megjelent. Tartalma: — Az erdészeti törvényjavaslat ügyében. — A telkesitések és földjavitások. — A magyar birodalom erdőségeinek természeti viszonyai. — Gabonánk könnyebb eladhatására szolgáló némely eszközökről. — Milyen termőhelyet és minő kezelést kiván a vörös fenyő. — Ásvány-trágyák. — A fenyőtük sárgasága. — A faizási szolgalom megváltása Bihar megye Szurdok községében. — Fromage de Brie. — Esőmennyiség mely az erdő talaját éri. — Állatélet erdeinkben. Különfélék. — E derék szaklap megjelen minden hóban egyszer. Előfizetési ára egész évre 5 frt, mely Wagner Károly főerdészhez Nagybányára küldendő.

Felszólitás!

a honi müemlékek kutatása és megismertetése érdekében.

A m. tud. akadémia archaeologiai bizottságának munkálkodása köréhez tartozik, hogy ne csak csekély pénzerejéhez képest a honi müemlékeket közleményeiben kiadja, krónikájában a tudomására jött leleteket lelkiismeretesen füljegyezze: hanem, hogy rajz- és levéltárában mindenrégészeti tárgy, mely a magyar-birodalom területén találtatott vagy készült; rajzban, vagy leirva tudományos kutatás végett letéve, őriztessék.

Ezen czélnak használói, valamint szükségességéről meg lévén győződve, a fennevezett bizottmány, azon kérést intézi hazánk értelmiségéhez: szivesedjék kiki, legyen az magántulajdonos vagy intézet, birtokában levő, vagy előtte ismeretes archaeologiai tárgyakat, pontosan mérve, körülményesen leirva, ha lehetséges, fényképezetve vagy rajzolva; ahol lehet, lelhelyét, hajdani birtokosait, a vele összefont történetet vagy hagyományt is közölve, a bizottmány alólirt előadójához beküldeni, hogy a nevezetesb tárgyak kiszemeltetvén, a tulajdonosnak adandó beleegyezésével, részben vagy fametszetekben is kiadathassanak.

A bizottmány reméli, hogy az ujabb korszaknak ezen kedvencz tudománya érdekében közrebocsátott felszólitás, az egyes remek daraboknak, vagy gyüjteményeknek tulajdonosait fel fogja buzditani arra, miszerint a körülményekhez képest ezen kitüzött üdvös czélnak elérését, tudományosságunk növelését szivesen előmozditták, vagy birtokukban levő ócska rajzokat, képeket, melyek rodjuk nézve talán csekély becsűek és gyakran az elvesszés veszedelmének ki vannak téve, de egy országos tudományos intézetben nélkülözhetlenek, ha azok müemlékeket, ugyanint templomok, emlékkövek, régi várak vagy városok képeit vagy czeknek alaprajzait foglalnák, áldozatkészséggel örökre átengedjék. Az ehhe vágó mozzanatokat kellő elismeréssel nyilvánosságra hozandja

Pest 1866, márcz. 7.

a m. tudományos akademia
archaeologiai bizottmányának előadója,
Dr. Römer Flóris
régi német szinház, 1. emelet.

Kiadóhivatali Izenet.

Lapunk azon előfizetői, kikuek előfizetésük e hó végével lejár, tisztelettel kérettnek annak megujitására. Azon megrendelők pedig, kik lapunkat járatván, részint még a mult részint a jelen évről, fizetési hátrányban vannak: felkérettnek, tartozásaiknak mielőbbi leruvására.

Terménytár.

Debreczen. Márczius 20-dikán. Tiszta buza 2 frt 45 kr. kétszeres 1 frt 80 kr. rozs 1 frt 50 kr. árpa 1 frt 25 kr. kukoricza 1 frt 75 kr. zab 1 frt 05 kr. köles 1 frt 85 kr. Egy mázsa szalonna 22 frt. széna 1 frt 15 kr. szalma - frt 70 kr. 1 font szalonna 24 kr. disznóhus 14 kr. marhahus 11 kr. só 9 kr. 1 itcze disznózsir 36 kr.

Baromvásár. Egy pár jármos ökör 190 frt, egy pár vágó tehén 150 frt. nagyedű tinó párja 109 frt. harmadfü tinó párja 104 frt. rugott borju párja 57 frt. igás ló párja 100 frt. sertés párja 32 frt. juh párja 12 frt.

Ermihályfalván márczius 14. és 15-én tartatott meg évnegyedes országos vásárunk, mely az ehó elseje óta szinte mindennapi eső következtében felette megromlott utak daczára a leglátogatottabbnak mondható; 14-én a baromvásár felette népes és látogatott volt, szép számban volt szarvasmarha, ló és sertés kiállitva, vevők is nagyszámban mutatkoztak, hanem mégis a vásárlás nem mondható nagyon élénknek. Szarvasmarha egy pár ezeren felül volt kiállitva; ló mintegy 5—600 darabban képviseltetett; sertés is több száz darabra tehető. Következő árak voltak tapasztalhatók: szép jármos ökör párja 160—200 frt., közönséges igavonó ökör párja 120—140—150 frt., 4 éves tinó párja 90—100 frt., szép fejős tehén párja 100 frt., közönséges tehén párja 80 frt., meddő sovány-tehén párja 60—65 frt., 2 éves ökör tinó párja 52 frt., egy évesek párja 24—30 frt., szép 3 éves lovak párja 150—160 frt., közönséges igás lovak párja 80—90 frt., egyéves csikó párja 30 frt., négyéves nyájbeli sertés párja 40—45 frt, kétéves sertés párja 30—34 frt., egyéves párja 20—24 frt., téli malaczok párja 8—10 frt. — 15-én a közönséges országos vásár is a zordon idő daczára a lehető legnépesebb volt; távoli, közeli szék-városok és községekből nagyszámban jelentek meg adók és vevők. Kisebb-nagyobb kereskedők és iparosok, piperearusok hozták el áru- és iparczikkeiket eladás végett. S ha az estig zsufolásig tömeges vásárlókról lehet következtetést vonni, élénknek mondható a vásár. Termény is nagymennyiségben volt hozva, azonban itt lanyha kelendőség volt tapasztalható, sok eladatlan maradt. Az árak következők voltak: tiszta buza mérője 2 frt 40 kr., kétszeres 1 frt 90 kr., rozs 1 frt 50 kr., tengeri 1 frt 50 kr., árpa 1 frt 20 kr., zab 90 kr., bükköny s lednek 2 frt., kendermag 2 frt., kása vékája 1 frt 40 kr., lencse 1 frt 60 kr., borsó 1 frt 60 kr., paszuly 1 frt 60 kr., kolompér 40 kr., szalonna mázsája 20 frt., szalonna fontja 26 kr., sertéshus 14 kr., marhahus 11 kr., zsir itczéje 40 kr., hizott liba 2 frt 40 kr., sovány 1 frt 40 kr., pulyka 1 frt 60 kr. és 2 frt., kappan 50 kr., tyuk 34 kr., rucza 50 kr., csirke 32 kr., foghagyma koszoruja 48 kr., vereshagyma 30—36 kr., szappan fontja 22 kr., gyertya 34—40 kr., olaj itczéje 26 kr., öt tojás 4 kr., 6 bor itczéje 16—20 kr., uj bor 10 kr., szilvapálinka 28 kr. közönséges 16—20 kr., szesz itczéje hordó számra 17 kr. (V.)

Nyiregyháza. Márcz. 17. — A mai napon tartott heti vásárunkon, a gabuanemüek következő árakon keltek, u. m. tiszta buza 2 frt 40—50 kr. kétszeres 1 frt 80—90 kr. rozs 1 frt 50—60 kr. árpa 1 frt 05—10 kr. zab 95 kr—1 frt. tengeri 1 frt 70—80 kr. köles 1 frt 40—50 kr. kása 2 frt 80—90 kr. paszuly 3 frt 50—4 frt — kr. (K. B.)

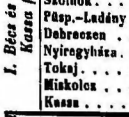

MENETREND

a tiszavidéki vaspályán, 1865. December 1-től kezdve, további rendeléstig.

		óra	perczek	naprész
I. Bécs és Pestről Kassa felé.	Bécs . . . . . ind.	8	—	esto
	Pest . . . . . „	6	25	reg.
	Czegléd . . . . . „	9	27	„
	Szolnok . . . . . „	10	27	„
	Püsp.-Ladány . . . . . „	1	26	délu.
	Debreczen . . . . . „	3	—	„
	Nyiregyháza . . . . . „	4	28	„
	Tokaj . . . . . „	5	25	esto
	Miskolcz . . . . . „	7	29	„
	Kassa . . . . . érk.	10	34	„

		óra	perczek	naprész
II. Bécs és Pestről Nagyvárad felé.	Bécs . . . . . ind.	8	—	esto
	Pest . . . . . „	6	25	reggel
	Czegléd . . . . . „	9	27	„
	Püsp.-Ladány . . . . . „	1	58	délután
	B.-Ujfalu . . . . . „	3	13	„
	Nagyvárad . . . . . érk.	4	38	„

		óra	perczek	naprész
III. Bécs és Pestről Arad felé.	Bécs . . . . . ind.	8	—	esto
	Pest . . . . . „	6	25	reggel
	Czegléd . . . . . „	9	47	„
	Szolnok . . . . . „	11	2	„
	Mező-Tur . . . . . „	12	39	délután
	Csaba . . . . . „	2	50	„
	Arad . . . . . érk.	5	—	„

		óra	perczek	naprész
IV. Kassáról Pest és Bécs felé.	Kassa . . . . . ind.	5	—	reg.
	Miskolcz . . . . . „	7	52	„
	Tokaj . . . . . „	9	35	„
	Nyiregyháza . . . . . „	10	34	„
	Debreczen . . . . . „	12	12	déb.
	Püsp.-Ladány . . . . . „	1	45	délu.
	Szolnok . . . . . „	4	44	„
	Czegléd . . . . . érk.	5	41	esto
	Pest . . . . . „	8	37	„
	Bécs . . . . . „	6	—	reg.

		óra	perczek	naprész
V. Nagyváradról Pest és Bécs felé.	Nagyvárad . . . . . ind.	10	0	délelőtt
	B.-Ujfalu . . . . . „	11	34	„
	Püsp.-Ladány . . . . . érk.	12	48	délután
	Czegléd . . . . . „	5	41	esto
	Pest . . . . . „	8	37	„
	Bécs . . . . . „	6	—	reggel

		óra	perczek	naprész
VI. Aradról Pest és Bécs felé.	Arad . . . . . ind.	10	15	délelőtt
	Csaba . . . . . „	12	14	délben
	Mező-Tur . . . . . „	2	32	délután
	Szolnok . . . . . „	4	22	„
	Czegléd . . . . . érk.	5	55	esto
	Pest . . . . . „	8	37	„
	Bécs . . . . . „	6	—	reggel

A közállomásokról indulás ideje, a minden pályaudvaron kifüggesztett részletes menetrendben van kimutatva.

A debreczeni vásárok alatt Czegléd és Debreczen között, a cs. k. szab. osztrák állam vasut-társaság személy-vonatainhoz csatlakozólag, a személy-vonatok mindkét irányban naponkint kétszer fognak közlekedni, miről annak idejében részletes tudósitás fog közé tetetni.

A vasutkon csatlakozó posta-kocsik menetrendje.

Arad—Buskon, ind. Aradról naponkint esto 7 órakor. — Érk. Arodra naponkint reggel 8 ó. 30 perczkor, (az utasok kocsiban felvétele mellett).

Nagyvárad—Kolozsvár, ind. Nagyváradról naponkint esto 6 ó. 30 perczkor. — Érk. Nagyváradra naponkint reggel 8 ó. 40 perczkor, (7—8 utas felvétele mellett).

Nyiregyháza—Bereg-szász, ind. Nyiregyházáról naponkint reggel 7 órakor. — Érk. Nyiregyházára esto 5 órakor, (3 utas felvétele mellett).

Nyiregyháza—Steamer, ind. Nyiregyházáról vasárnap, szerda és péntek esto 6 ó. — Érk. Nyiregyházára kétfő, szerda és szombat reggel 9 órakor, (8 utas felvétele mellett).

Nyiregyháza—Nagybánya, ind. Nyiregyházáról kétfő, kedd, csütörtök és szombat esto 6 ó. — Érk. Nyiregyházára vasárnap, kedd, csütörtök és péntek reggel 9 órakor, (8 utas felvétele mellett).

Tokaj—N. A. Ujfalu, ind. Tokajtól naponkint esto 7 órakor. — Érk. Tokajba naponkint reggel 4 ó. 30 perczkor, (3 utas felvétele mellett).

Miskolcz—Eger—Pest, ind. Miskolczról naponkint reggel 5 órakor. — Érk. Miskolczra naponkint esto 6 órakor, (3 utas felvétele mellett).

Kassa—Kőrös, ind. Kassáról naponkint éjjel 12 órakor. — Érk. Kassára naponkint éjjel 12 ó. 15 perczkor, (3 utas felvétele mellett).

Kassa—Parmova, ind. Kassáról vasárnap, kedd, csütörtök és szombat reggel 1 órakor. — Érk. Kassára kétfő, szerda, péntek és vasárnap éjjel 11 órakor, (Kassáról Dobfalig csak 3 utas vétethetik fel).

Kassa—Munkács—Szigeth, ind. Kassáról naponkint éjjel 12 ó. 30 perczkor. — Érk. Kassára naponkint éjjel 12 ó. 30 perczkor, (3 utas felvétele mellett).

Kassa—Pécs, ind. Kassáról kétfő reggel 2 órakor. — Érk. Kassára péntek reggel 10 órakor, (3 utas felvétele mellett).

Az igazgatóság.

Tiszántúli Református Egyházkerület Nagykönyvtára Jelzet: G485; Z6061

HIRDETMÉNYEK.

PIRNITZER TESTVÉREK

pénzváltó- és bizomány-üzlete Pesten, Dorottyautcza 10. sz. alatt,

ajánlja mindennemű értékpapirjainak bevásárlását

részlet-fizetések mellett.

A vevő az első részlet fizetése után egy levelet kap, melyben a vásárolt értékpapirok számai jegyezvék föl, mely után a vevő a sorsjátékban azonnal részt veszen. Az utósó résrlet lefizetésével szolgáltatnak ki az eredeti értékpapirok. A fizetések a vevőnek tetszése szerint osztathatnak be.

Különösen előnyösek az általunk rendezett

társas játékok

A. 10. hitelint. sorsj. 7 f. 25 kr. 20 havi részl. fiz.
B. 10. „ „ 9 „ 75 „ „ ¼ é. „ „
C. 10. 1864-ki 100 f. 5 „ — „ „ havi „ „
D. 10. „ 50 f. 2 „ 50 „ „ havi „ „
E. 10. „ 100 f. 7 „ 25 „ „ ¼ é. „ „
F. 10. „ 50 f. 3 „ 60 „ „ „ „ „

Ezekre 10 személy játszik 10 sorsjegyre s minden személy 10-ed részig osztozik a nyereményben s minden részvevő az utósó részletfizetéskor egy eredeti sorsjegyet kap.

G. 50. Rudolf-sorsj. 3 f. 60 kr. 20 havi részl. fiz.

Erre játszik 10 személy 50 Rudolf-sorsjegyre, minden személy 10-ed részig van érdekelve s az utósó részletfizetés alkalmával minden személy öt sorsjegyet kap.

Különös figyelmet érdemel az ujonnan szervezett társasjáték K. 20 személyre **20 részre osztva, 10 frtjával 20 negyedévi részletfizetéssel 41 sorsjegyre**; minden egyén 20-ad részig érdekeltetik és pedig: 1 egész 1860-iki 500 frt; 2 egész 1864-iki, 1 egész 1854-iki 250 frt; 1 egész 1839-iki 250 frt; 2 hitelintézeti, 1 egész trieszti, 1 fél trieszti, 1 gözhajózási, 1 Esterházy, 3 Salm, 3 Pálffy, 3 Clary, 3 Genois, 3 budai, 3 Windischgrätz, 3 Waldstein, 3 Keglevich, 3 Rudolf, 3 Como.

Mindenki egyenként minden tetszése szerinti társaságba beléphet anélkül, hogy azért a többi részvevővel törődnék.

Arra is figyelmeztetjük még a t. cz. közönséget, hogy kivánatra különnemű sorsjegyeket állítunk össze s azokat tetszés szerinti határidőre való részletfizetésekre áruba bocsátjuk, mit különösen alakuló magán-sorsjegy-társulatoknak ajánlunk.

Levélbeli megbizások a legpontosabban teljesittetnek s az öszletek postai utánvéttel is elfogadtatnak. Kérdezősködésekre azonnal válasz megy s kivánatra részletfizetési sorozat és a kisorsolási naptár az 1866-ik évre megküldetik. Bizományosoknak a legnagyobb kedvezményt biztositjuk.

Hirdetmény.

A debreczeni „István“ gözmalomtársulat részvényesei értesittetnek, miszerint az 1865-ik évi osztalékok kifizetése folyó évi april 3-tól kezdve tétetvén folyóvá, részvényjegyeik előmutatása mellett osztaléknikat e társulat pénztárából (czegléduteza Kaffkahúz) d. e. 9–12, és d. u. 3–6 órákig kivehetik. — A folyó 1866. decz. 31-ig ki nem vett osztalék, az alapszabályok értelmében, ideiglenesen a tartalékokhéz csatoltatván, az 1867. évi tavaszi közgyülés által jótékony czélra fog adományoztatni. — Kelt Debreczenben az „István“ gözmalomtársulatnak 1866. márczius 18-kán tartott közgyüléséből.

Komlóssy Imre m. k. elnök. — Vincze Viktor m. k. jegyző.

1—3

VETORINI BALZSAM.

Ezen a leghatályosb növényrészekből készült s több orvosi kar által megvizsgált — és a magas kormány által eladásra engedélyezett szesz, vizzel vegyitve, külsőleg alkalmazva, az ideggyengeségek, görcs, csúz, köszvény, migrän, fülzugás, fogfájás, sűly, száj- és égési-sebek gyógyitására szolgál s minden bőrtisztálanság s foghus-romlása ellen, mintszintén jeles füstölő-szerül ajánlható.

Egy üveg ára **1** frt **50** kr. o. é. Postán küldve **15** krral több.

Rosée de Beauté

kizár. szabadalm. hires és általán elterjedt

SZÉPITŐ-MÁJUSHARMATCSEPP,

a bőr simává tételére, a szeplők eltüntetésére, a ránczok elsimitására és minden bőrkiütés megakadályozására, nap- és szél-égetés ellen és az arcz, nyak és kebelről minden foltnak elháritására kiválólag alkalmas.

Egy üveg ára **1** frt **50** kr. s postán küldve **20** krral több.

Debreczenben kaphatók a szerek, egyedül Borsos Ferencz és Göltl Nándor gyógyszerészeknél. **Aradon** Szarka J. gyógyszerésznél, Ring K. és Tedeschinél. **Baján** Pollermann B. **H. Böszörményben** Korányi Imre gyógyszerésznél. **Nagyváradon** Molnár J. gyógyszertárában és Jánky A. kereskedésében. **Kassán** Eschwig E. **Miskolczon** Böszörményi J. gyógysz. **Szegeden** Kovács A. és M. **Temesváron** Pecher J. E. Roth L. Kraut és Beogradatz testvéreknél.

5—4

Figyelmeztetés a t. cz. közönséghez.

Alólirt ajánlja ujonnan rendezett és friss jószágokkal ellátott

Füszer- és festék-kereskedését

a legolcsóbb árak mellett.

Nemkülönben a borsodi miskolczi gözmalom-liszt főraktárát, melyben a készitmények igen jutányos árak mellett, mind jóságra és fehérségre a versenyt minden más maloméval kiállják.

Számos látogatásért ezd

Ifj. ***Papp György.***

Ugyanott a bolt felett a tek. Kovács János ur házában a pinczre néző 2 vagy 3 utczai szoba kiadó. Értekezhetni ugyanott. 3—3

Tanuló kerestetik.

Gondy és Egey fényirdájába, egy jó nevelésű, 13—15 éves fiu, ki már kissé rajzolni tud, vagy legalább ahoz magában hajlamot érez.

Értekezhetni lehet: a fényirdában czegléduteza 27. szám alatt.

Ház- és tanyaföld-eladás.

Dömsödi testvéreknek czegléduteai 2565-dik sz. alatti házuk, Szepesen levő 14 és 5/8 nyilos, többrendu épületekkel ellátott tanyaföldjük, kedvező feltételek alatt szabad kézből eladó. — Értekezhetni a hazban lakó tulajdonosoknál és Kuthy István ügyvéddel, hagymatéren 18-ik szám alatt.

Darálás 25 kr. — Mázsánkint. — Simolatás 50 kr.

1864dik ÁRJEGYZÉK az „István“ gözmalom gyártmányairól.

(Debreczenben költségmentesen, kézpénzfizetés mellett, osztrák-értékben kötelezettség nélkül.)

A. asztali dara nagy szemű	11 frt. 60 kr.
B. ugyanaz apró „	11 „ 60 „
C. dara közönséges „	9 „ 40 „
0. királylisztet	10 „ 60 „
1. langlisztet	9 „ 60 „
2. monitlisztet	8 „ 60 „
3. szemelylisztet	7 „ 20 „
4. fehérkenyérlisztet 1-ső rendu	6 „ 20 „
5. ugyanaz 2-ik „	5 „ — „
6. barnakenyérlisztet 1-ső rendu	4 „ 50 „
7. ugyanaz 2-dik „	4 „ 20 „
Kézszerelisztet	5 „ — „
Hozslisztet 1-ső rendu	3 „ 40 „
Hozslisztet 2-ik rendu	11 „ — „
00. árpakása	9 „ — „
0. árpakása	8 „ — „
1. árpakása	6 „ — „
2. árpakása	— „ — „
3. árpakása	— „ — „
4. árpakása	— „ — „
Árpalisztet	— „ 60 „
Lábliszt 1-ső rendu	60 „ 60 „
„ 2-ik „	50 „ — „
Korpa	40 „ — „
Burgonyaliszt	— „ — „

Minden szakert 1 frt. lefizetendő. E helyett azonban a vevő visszakapja, ha a szakort, az elviteltől számitott legfeljebb 3 hó alatt, hiba nélkül, tökmentesen visszaszállitja.

Debreczen 1866. Jan. 29.

A tavaszi idényre

SZEPESSY ANTAL

diszáru kereskedésében megérkeztek és a legjutányosabb áron ajánltatnak:

Tavaszi és nyári **nupernyők**.
Tavaszi és szinház **legyezők**
Nöi- és gyermek- **debardeur topánok**.
Divatos női **övek, övcsatok, diszfésük, fejdiszabroncsok** és **karpereczek.** (à la greque.)
Ellismert jósága **prágai kesztyük.**
Divatos férfi- és gyermek-**kalapok** 2 ½ frttól 5 frtig.
Férfi nyári **csizmák.**
Divatos **séta-pálczák** és **nyakkendők.**
Szinházi látcsövek. 2—3
Angol és franczia **illatszerek, glycerin-szappan.**
Tajtpipák, szivarszipkák, borostyán-törők csibukszárak.
Bőrönök, utitáskák, utiszekrények.
Gumi labdák, dúgó-ércz-csigák.
Szines görtlipgönyök (Rolleaux) nagy választékban, **ablak párkányok.**
Szobapadlat-fénymáz.
Vadász kétcsövü **fegyverek** 18 frttól 80 frtig, **rewolverek, pisztolyok** és **vadászkellék.**
Angol **nyergek** és teljes **lovagszerelvények.**
Raktára a valódi párisi Renárd-féle **Herczegnő viznek.**
Egyedüli raktára a Sarkadi-féle **poloskairtó szernek.**

Igérvények.

A hitelintézeti sorsjegy
f. é. april 1-ső huzására
1 egész sorsjegyre 4 frt.

Az 1864-iki állam-kölcsön
f. é. apr. 15-iki huzására
1 egész sorsjegyre 2 frt.

Értesités.

Alólirott tisztelettel tudatja a n. é. közönséggel, hogy a „párisi egyetemes ragasztó szer“ (Parieszer universal kitt) raktárát Debreczen és vidéke részére átalvette — Ezen legujabb találmány, minden eddig ismert ragasztó szereket utólérhetlenul felul multa.

Kulonösen megemlitendő, hogy ezen szerrel különböző anyagu tárgyak, u. m. fa, kőhöz, kőczelhez stb. ugy üveg, porczellán, tajtpipák, oly tökéletesen össze ragasztható, hogy e ragasz „megszilárdult“ állapotában — mihez legfeljebb 24 óra kivántatik — semmi nemü folyadékkal fel nem oldatható.

Ezen szer nálam mindenféle szinben kapható, kis csomag 10 kr., nagyobb 30 kr. o. é., ugy nagyobb mennyiségben is megrendelhető fontja 5 frtért.

2—3 **Sásakó Imre**

füszer- és festékkereskedő a nagytemplom mellett.

Árverési hirdetés.

Sz. kir. Debreczen város törvényszékének telekkönyvi tanácsa részéről közhirré tétetik, miszerint Tornay Ferencz és neje Bauer Annának piacutczai 1898. szám alatt levő 9 hold és 600 □ öl külső földével együtt, 27,464 aftra becsült vendéglői és kávéházi helyiséggel ellátott házuk, folyó 1866. év april 17, szükség esetére május 17-ik napján d. u. 3 órakor, a helyszinén tartandó nyilvános árverés utján birálag el fog adatni. — Az árverési feltételek a telekhivatal irodájában megtekinthetnek. — Kelt Debreczenben a városi törvényszék telekkönyvi tanácsának 1866. év febr. 14-én tartott üléséből. 1—3

Árverési hirdetés.

A debreczeni királyi váltótörvényszéknek 1866. évi márcz. hó 12. n. 2291. szám alatt kelt végzése folytán ezennel közhirré tétetik, mikép Farkas Ferencz örökösei mint felperesek részére Kessler István szinigazgató mint alperestől 6000 frt váltói tartozás s járulékai erejéig lefoglalt ingóságok, nevezetesen, alperes tulajdonát tevő szinházi könyv- és ruhatár a városi szinháznál folyó évi áprilhó 5. napján d. e. 9 órakor nyilvános árverés utján készpénzfizetés mellett — kellő biztositék mellett azonban egyévi várakozásra is — el fog adatni. — Mire a venni kivánók meghivatnak. — Debreczen 1866, márcz. hó 29. — Mocsy József váltótörvényszéki kikuldött végrehajtó. 1—2

Kiadó: a debreczeni szinügyegylet.

Felelős szerkesztő: Sárváry Elek.

Debreczen. 1866. Nyomatott a városi könyvnyomdájában.

Folytatása a mellékleten.

Tiszántúli Református Egyházkerület Nagykönyvtára Jelzet: G485; Z6061